

[Forsvarsministeren]

mer, rumvåben eller i det hele taget våben, som på nogen måde ville betyde en afvigelse fra ABM-traktaten.

Det er klart, at overvejelser om forsvarsforanstaltninger til stadighed må justeres i lyset af udviklingen i trusselsbilledet. Våbenkontrolaftaler, der ville betyde en reduktion af den nævnte trussel fra Warszawapagten, ville derfor også reducere behovet for forbehold vedrørende NATOs luftforsvar.

Spm. nr. S 125

Til *miljøministeren* (23/10 86) af:

Dohrmann (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at landbrugets forbrug og anvendelse af kunstgødning har været støt faldende gennem de senere år, og at skylden for den stigende forurening således ikke kan placeres hos landbruget?«

Begrundelse

Ved flere lejligheder har blandt andet miljøministeren offentligt givet udtryk for, at landbruget bærer hovedansvaret for den stigende forurening. Offentliggjorte tal over kunstgødningsforbruget viser derimod, at forbruget gennem de senere år har en stærkt nedadgående retning, hvilket vel bekræfter, at landbrugserhvervet er blevet gjort til syndebuk i den politiske forureningsdebat.

Svar (6/11 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg kan ikke bekræfte, at landbrugets forbrug af kunstgødning har været støt faldende gennem de senere år. Tværtimod viser tallene fra Danmarks Statistik, at forbruget af kvælstof i kunstgødning er steget fra 60.000 tons kvælstof i 1950 til 412.000 tons kvælstof i 1983-84.

Jeg har endvidere forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»De sidste 10-20 års konstaterede forøgelse i tabet af kvælstof til omgivelserne hænger nøje sammen med de ændringer, der er foregået i landbruget. Af ændringer, der navnlig har medvirket til et øget tab af kvælstof, kan nævnes den forøgede anvendelse af kvælstof, koncentrationen af husdyrene på færre og

større ejendomme samt ændringer i sædskiftet.

Offentliggjorte tal over kunstgødningsforbruget har vist, at der har været et fald i kvælstofforbruget fra 1983-84 til 1984-85 på 3,3 pct. og et fald fra 1984-85 til 1985-86 på 3,0 pct. 2 års fald af denne størrelsesorden kan ikke tages som udtryk for, at kvælstofforbruget er stærkt faldende, idet der snarere er tale om små svingninger på en kurve, som muligvis har nået sit maksimum. Disse 2 års svingning hænger sammen med, at der netop disse år var store arealer med vintersæd, der slog fejl på grund af de to kolde vintre, og at disse arealer er omsået med vårsæd, der har et mindre kvælstofbehov end vintersæd.

Der skal endelig gøres opmærksom på, at kvælstofomsætningen i naturen og landbruget er meget kompliceret, og at ændringer i faktorer, der påvirker kvælstofomsætningen, normalt først påvirker størrelsen af kvælstoftabet med flere års forsinkelse.«

Spm. nr. S 127

Til *ministeren for offentlige arbejder* (23/10 86) af:

Anne Grete Holmsgård (SF):

»Vil ministeren oplyse, om det jernbanepersonale, der er beskæftiget med transport af og opsyn med farligt gods, har fuldt kendskab til godsets farlighed, herunder kemikalierne type og mængde, samt metoder til neutralisering ved udslip og/eller uheld?«

Svar (3/11 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Det pågældende jernbanepersonale har ikke og skal ikke have andet kendskab til de enkelte kemikaliers farlighed end den, de kan udlede af de faresedler, der er påsat vogne eller godsstykker.

DSBs medarbejdere er underrettet om, at uheld med farlige stoffer oftest kræver indsats af specialmateriel og særligt uddannet personale, og at de derfor ved uheld skal

- underrette stationsbestyreren og/eller slå alarm ved at dreje 0-0-0,
- i øvrigt foretage følgende, hvis det er muligt uden at udsætte sig selv for fare, og måske i en anden rækkefølge: